

Sygnatura akt III U 497/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 14 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Alina Darul

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 r. w Koninie

sprawy (...) w K.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o podleganie ubezpieczeniom

na skutek odwołania (...) w K.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 04 maja 2017r. znak: (...)

przy udziale ubezpieczonego J. W.

1. O d d a l a o d w o ł a n i e.

2. Zasądza od odwołującej spółki na rzecz organu rentowego kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Elżbieta Majewska

Sygn. akt III U 497 / 17

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 04 maja 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. stwierdził, że J. W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym : emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu z tytułu umowy zlecenia u płatnika składek (...) w dniach, w których wykonywał umowę :

- 17,18.12.2012 r.,

- 02,03, 04, 07, 09, 10, 11, 15, 16, 17, 21, 22, 23, 24, 28, 29, 30, 31.01.2013 r. ,

- 01, 04, 05, 06, 07, 08, 11, 12, 13, 18, 19, 20, 25, 26, 27, 28.02.2013 r. ,

- 01, 04, 05, 06, 07, 08, 11, 12, 13, 18, 19, 21, 22, 25, 26.03.2013 r. ,

- 02, 03, 04, 05, 08, 09, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 24,27,29,

30.04.2013 r. ,

- 09, 10, 13, 14, 16, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 31.05.2013 r.,

- 01, 03, 04, 05,06, 08, 10, 11, 12, 13, 14, 15,17, 18, 19,20, 21, 22, 24,25, 27,28,

29.06.2013 r. ,

- 01,02, 03, 04, 05,06, 08, 09,10, 11, 12,15, 16, 17, 18, 22, 25, 26,27.07.2013 r. ,

- 06,07, 08,12, 13, 14, 16, 20, 22, 26,27.08.2013 r. ,

- 02, 03, 04, 05,06, 07, 09, 10, 11, 12, 13, 18, 19, 20,23, 24,

25,26,27,28,30.09.2013 r. ,

- 01,02,04, 07, 08, 09, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 24,25,28, 29,

30,31.10.2013 r. ,

- 04, 05, 06, 07, 08, 09, 12, 13, 14,15, 18, 19, 20, 21, 22, 27,28,29.11.2013 r. ,

- 02, 04, 05, 06, 09, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18.12.2013 r.,

Ponadto za okres od 01/2013 do 12/2013 organ rentowy określił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że w następstwie kontroli przeprowadzonej u płatnika składek (...) ustalił, że płatnik składek zawierał ustne umowy o nazwie umowy o dzieło , których przedmiotem było obieranie cebuli, dodatkowe prace dotyczące poprawiania błędnych etykiet na opakowaniach, uzupełnianie źle zaklejonych kartonów a paczkami smażonej cebuli, przebieganie partii cebuli z zanieczyszczeń mechanicznych. Surowiec (cebula) do wykonywania umów był dostarczany przez płatnika składek. Jedną z osób, z którą była zawarta umowa o dzieło był J. W., który w tym czasie nie posiadał innego tytułu do ubezpieczeń społecznych. Zdaniem organu rentowego praca nie była wykonywana w ramach umowy o dzieło lecz na podstawie umowy zlecenia bowiem charakteryzowała się cyklicznością , powtarzalnością i ciągłością wykonywanych czynności związanych z procesem produkcyjnym (obieranie cebuli), w momencie zawierania umowy nie określano z góry oznaczonego rezultatu – dzieła, praca polegała na wykonywaniu prostych czynności , nie wymagających kwalifikacji, które są typowe dla umów o świadczenie usług, a ponadto czynności te cechowała przede wszystkim staranność wykonania. Osoby wykonujące prace w ramach zawartych umów nie wykonywały ściśle określonego dzieła mającego charakter zamknięty. W związku z powyższym ZUS stwierdził, że J. W. w związku z wykonywaniem pracy na podstawie umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w okresach wskazanych w decyzji, a wypłacone mu z tego tytułu kwoty stanowią przychód, który jest podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne.

Z powyższą decyzją nie zgodził się płatnik składek – (...)w K. wnosząc odwołanie. Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że J. W. nie podlega ubezpieczeniom społecznym, zarzucił organowi rentowemu naruszenie przepisów postępowania administracyjnego oraz naruszenie przepisów kodeksu cywilnego tj. art. 627 kc, art. 734 i 750 kc i przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Skarżący podniósł, iż Spółka zawierała umowy o dzieło z lokalną ludnością w oparciu o zapotrzebowanie na wykonanie danego dzieła , przy uwzględnieniu realiów gospodarczych i oczekiwań wykonawców, a do czasu zmiany przepisów ZUS nigdy nie kwestionował zasadności zawieranych umów ani ich podstawy prawnej. Zdaniem odwołującej Spółki organ rentowy błędnie ocenił, iż zawierane umowy o dzieło należy zakwalifikować jako umowy o świadczenie usług gdyż stosunek prawny łączący wykonawców z płatnikiem składek miał na celu osiągnięcie określonego zamiaru jakim jest obranie

cebuli, a nie jedynie starannego działania. Odwołujący podkreślił także, iż w trakcie kontroli ZUS przeprowadzonej w 2006 r. charakter przedmiotowych umów nigdy nie był kwestionowany.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując się na argumenty podniesione wcześniej w decyzji.

Zainteresowany J. W. nie zajął stanowiska wobec wniesionego odwołania i pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Wartość przedmiotu sporu Sąd ustalił na kwotę 8415 zł i jest to kwota składek należnych od podstawy wymiaru wskazanej w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Spółka (...) z siedzibą w K. zajmuje się przetwórstwem cebuli. W Spółce zatrudnieni są pracownicy, część na podstawie umów o pracę, a część na podstawie umów o dzieło. Umowy o dzieło dotyczą pracy polegającej na obieraniu cebuli i są to umowy ustne. Umowy te zawierają pracownicy działu kadr, którzy informują zainteresowane osoby, że jest to umowa o dzieło. Osoba zainteresowana taką pracą (a są to najczęściej okoliczni mieszkańcy) zgłasza się do kadr, tam jest instruowana o sposobie wykonania pracy i warunkach wynagrodzenia. Wynagrodzenie to jest uzależnione od ilości obranej cebuli a także od gatunku cebuli. Liczba zawieranych umów jest uzależniona od ilości składanych zamówień na cebulę i zapotrzebowania w tym zakresie. Praca polegająca na obieraniu cebuli najczęściej jest wykonywana na terenie zakładu, w specjalnie wyznaczonym miejscu, może być też wykonywana przez pracownika w domu, wymaga się jedynie by cebula była obierana w pomieszczeniu chłodnym i czystym.

W chwili zawierania umowy dotyczącej obierania cebuli nie jest z góry ustalane ile kilogramów cebuli dana osoba ma obrać, o tym decyduje sama osoba zainteresowana, zależy to od jej możliwości fizycznych oraz czasowych. Osoba zajmująca się obieraniem cebuli sama pobiera cebulę z podajnika, a obraną cebulę odkłada do skrzynki, do której wchodzi ok. 20 kg. Cebulę obiera używając własnego noża jednak pracownik Spółki udostępnia jej jednorazowy czepek i rękawiczki. Po wypełnieniu całej skrzynki obraną cebulę jest ona zawożona przez tą osobę do specjalnego punktu kontroli, gdzie pracownik Spółki sprawdza czy jest prawidłowo obrana, a następnie ją waży. Liczba kilogramów obranej cebuli jest odnotowywana przez osobę kontrolującą przy nazwisku pracownika i jest to następnie podstawą do ustalenia wynagrodzenia, które było rozliczane w okresach 2 tygodniowych. Osoby, które zajmowały się obieraniem cebuli musiały posiadać aktualne badania wymagane przez SANEPID i ważną książeczkę badań.

W okresach wskazanych w decyzji ZUS umowy o dzieło z odwołującą Spółką zawierał także J. W.. Zainteresowany w tym okresie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w KRUS i wiedział, że z tytułu wykonywanej pracy nie będzie zgłoszony do ubezpieczeń społecznych w ZUS, wyraził zgodę na takie warunki. Do pracy przy obieraniu cebuli J. W. przychodził do Spółki praktycznie codziennie, chyba, że były przerwy produkcyjne, ale wtedy był o tym informowany. W ramach umowy zainteresowany nie był zobowiązany do obrania jakiejś konkretnej ilości cebuli, zależało to wyłącznie od niego. Pracę ubezpieczony wykonywał w godzinach od 07.00 do 14.00, praca polegała na tym, że zajmował miejsce przy specjalnym stole, nad którym był pojemnik z cebulą i z tego pojemnika wysypywała się cebulę. Zainteresowany zgarniał cebulę, obierał ją swoim nożem i obraną dokładał do pojemnika. Kiedy pojemnik się wypełnił to zawoził go wózkiem na wagę. Tam cebula była wysypywana na stół i pracownik Spółki kontrolował czy jest prawidłowo obrana, jeśli zdarzyło się, że jakaś cebula była obrana nieprawidłowo to ubezpieczony na bieżąco to poprawiał. Następnie cebula była ważona, a ilość kilogramów była odnotowywana przy jego nazwisku. W ciągu poszczególnych dni J. W. obierał różne ilości cebuli, zdarzał się też, że w ogóle nie przychodził do pracy, zależało to wyłącznie od niego. Wysokość wynagrodzenia była uzależniona od liczby kilogramów obranej cebuli, a także od rodzaju obieranej cebuli, rozliczenie następowało w okresach 2 tygodniowych, a wypłata wynagrodzenia następowała „do ręki”. W okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji odwołująca Spółka wypłaciła J. W. z tytułu wykonanej pracy wynagrodzenia w wysokości :

- 01/2013 - 1.713,85 zł,

- 02/2013 - 1.595,50 zł,
- 03/2013 - 1.957,58 zł,
- 04/2013 - 1.840,74 zł,
- 05/2013 - 959,26 zł,
- 06/2013 - 2.211,36 zł,
- 07/2013 - 3.310,38 zł,
- 08/2013 - 1.029,31 zł,
- 09/2013 - 1.761,54 zł,
- 10/2013 - 2.346,95 zł,
- 11/2013 - 1.994,07 zł,
- 12/2013 - 2.066,45 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się aktach ZUS, w tym dokumentów dotyczących kontroli ZUS przeprowadzonej u płatnika składek, zeznań J. W. oraz członka zarządu Spółki (...).

Sąd dał wiarę zeznaniom stron bowiem były one szczerze i wzajemnie się uzupełniały i znalazły potwierdzenie w dokumentach.

Sąd oddalił wniosek odwołującej o przeprowadzenie dowodu z protokołów wcześniejszych kontroli ZUS przeprowadzanych u płatnika składek oraz wniosek o przeprowadzenie dowodu z akt sprawy Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu sygn. akt VII U 442/94 bowiem w ocenie Sądu nie mają one wpływu na ocenę okoliczności spornych w przedmiotowej sprawie. Zauważyć bowiem należy, że zakres rozpoznania wyznacza treść zaskarżonej decyzji, która dotyczy konkretnej osoby świadczącej pracę na rzecz odwołującej Spółki w konkretnym okresie i oceny czy z tego tytułu podlega ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Ustalenia dokonywane czy to w postępowaniu przed organem rentowym czy też w postępowaniu przed Sądem dotyczące innych umów i innych osób nie mogą bezpośrednio wpływać na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, tym bardziej jeśli dotyczą innych okresów i odmiennych stanów prawnych.

W przedmiotowej sprawie stan faktyczny nie był w zasadzie sporny pomiędzy stronami, sporne pozostawało natomiast ustalenie charakteru prawnego umów łączących odwołującą Spółkę z zainteresowanym. Zasadnicze więc znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miało przesądzenie czy umowy łączące Spółkę z J. W. dotyczące wykonywania pracy polegającej na obieraniu cebuli były umowami o dzieło czy też umowami o świadczenie usług do których stosuje się przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). Od tego bowiem ustalenia zależał obowiązek polegania ubezpieczeniom społecznym.

Zgodnie z treścią **art. 627 k.c.** przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Nie ulega wątpliwości, że przedmiotem umowy o dzieło jest zindywidualizowany i konkretny (czyli oznaczony przez strony) rezultat pracy i umiejętności ludzkich. W wypadku umowy o dzieło niezbędne jest zatem, aby starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Zakłada się przy tym, że rezultat, o który umawiają się strony, musi być z góry określony, mieć samoistny byt oraz być obiektywnie osiągalny i pewny.

Wykonanie dzieła najczęściej przybiera postać wytworzenia rzeczy, czy też dokonania zmian w rzeczy już istniejącej (naprawienie, przerobienie, uzupełnienie). Dzieło musi przy tym istnieć w postaci postrzegalnej, pozwalającej nie

tylko odróżnić je od innych przedmiotów, ale i uchwycić istotę osiągniętego rezultatu (por. A. Brzozowski Komentarz do art. 627 k.c. (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz do art. 450-1088, t. II, 2005, s. 351-352).

Kodeks cywilny nie określa natomiast cech umowy o świadczenie usług, wskazując jedynie, że do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (**art. 750 k.c.**)

Podstawowym kryterium odróżniającym umowę o świadczenie usług od umowy o dzieło stanowi okoliczność, że wykonawca nie jest zobowiązany do osiągnięcia konkretnego rezultatu. Dodatkowo należy wskazać, że inaczej niż w ramach umowy o dzieło, dołożenie przez zleceniobiorcę należytej staranności i mimo tego nieosiągnięcie przezeń zamierzonego skutku nie może stanowić przypadku niewykonania zobowiązania ((red.) E. Gniewek Komentarz do art. 627 k.c...). Dokonując kwalifikacji konkretnego stosunku umownego należy badać w pierwszej kolejności, czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła, a więc polega na osiągnięciu w przyszłości z góry określonego, samoistnego, obiektywnie osiągalnego i subiektywnie pewnego rezultatu ludzkiej pracy czy twórczości, mającego postać materialną lub też niematerialnego, ale ucieleśnionego w jakimś nośniku. Z ugruntowanego orzecnictwa Sądu Najwyższego i piśmiennictwa wynika, iż rezultaty niematerialne mogą, ale nie muszą, być ucieleśnione w jakimkolwiek przedmiocie materialnym. Z kolei umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, zatem jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu.

Jednocześnie zważyć należy, iż każde celowe działanie człowieka zmierza w istocie do określonego rezultatu, który może ale nie musi nastąpić, a zatem czynności zleceniobiorcy w ramach umowy o świadczenie usług tj. umowy starannego działania również zmierzają do z góry określonego rezultatu, który może nastąpić lub nie.

Przenosząc powyższe rozważania do okoliczności przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że w przypadku umów zawartych w spornym okresie pomiędzy odwołującą Spółką a J. W. nie można mówić o tym, że przedmiotem tych umów było osiągnięcie określonego rezultatu. Były to umowy dotyczące wykonywania prostych, powtarzalnych czynności polegających na obieraniu cebuli, a celem tych umów nie było osiągnięcie z góry ustalonego i osiągalnego rezultatu a jedynie wykonanie określonych czynności i dołożenie należytej staranności przy ich wykonywaniu. W ramach zawieranych przez strony umów J. W. zajmował się bowiem obieraniem kilku lub kilkunastu kilogramów cebuli, która następnie była przetwarzana w procesie produkcji prowadzonej przez Spółkę. Wykonując tą pracę zainteresowany wykonywał szereg powtarzalnych, prostych czynności które miały przygotować cebulę do dalszego przetworzenia, a czynność ta (obranie cebuli) nie może być ujmowana jako dzieło czyli wytwór indywidualny gdyż jako taka nie jest czymś szczególnym i nie ma swojego odrębnego charakteru ani przeznaczenia. Efekt tej pracy nie trwa też dłużej niż do dalszego etapu przetworzenia lub konsumpcji. Niewątpliwie ubezpieczony obierał znaczną ilość cebuli przy czym zależało to wyłącznie od niego i nie było z góry oznaczone przez strony umowy. Indywidualny charakter dzieła nie może wyrażać się w ilości obranej cebuli gdyż taki rezultat pracy nie stanowi cechy istotnej umowy o dzieło. W ocenie Sądu obieranie cebuli nie jest dziełem bowiem nie jest wytworem indywidualnym wykonawcy, polega na wykonaniu określonych prostych i powtarzalnych czynności, które przygotowują ją jedynie do dalszego przetworzenia lub spożycia. Praca jaką wykonywał J. W. w ramach zawartych umów nie może być kwalifikowana jako przedmiot umowy o dzieło bowiem szereg powtarzalnych czynności, nawet gdy prowadzi do wymiernego efektu nie może być rozumiany jako jednorazowy rezultat i kwalifikowany jako realizacja umowy o dzieło. Przedmiotem umowy o dzieło nie może być bowiem osiąganie kolejnych bieżąco wyznaczanych rezultatów. Tego rodzaju czynności są natomiast charakterystyczne dla umowy zlecenia, którą definiuje obowiązek starannego działania – starannego i cyklicznego wykonywania umówionych czynności (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 02.06.2016 r. III Aua 792/15, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25.05.2016 r. III AUa 1472/15, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08.03.2017 r. II UK 747/15).

W wyroku z dnia 26.03.2013 r. II UK 201/12 Sąd Najwyższy stwierdził, że umowa o dzieło nie polega na prostych i powtarzalnych czynnościach jak przygotowanie owoców do spożycia lub do dalszego przetworzenia. Dziełem nie jest „odpeszczanie” śliwek - czynność ta bowiem nie może być ujmowana jako dzieło (wytwór indywidualny) gdyż nie jest niczym szczególnym i nie ma odrębnego, indywidualnego charakteru oraz przeznaczenia (Lex nr 1341964). Również w przypadku zbioru owoców, warzyw, pielenia, workowania nie można mówić o wykonywaniu dzieła bowiem czynności

te nie mają indywidualnego i odrębnego charakteru ani przeznaczenia (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16.03.2017 r/ III AUa 1763/16).

W okolicznościach przedmiotowej sprawy, zdaniem Sądu Okręgowego, nie było podstaw by zakwalifikować przedmiotowe umowy jako umowy o dzieło bowiem posiadają cechy charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług (umowy starannego działania), do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). Przyjęcie, iż strony łączyła umowa o dzieło podczas, gdy z jej treści i sposobu wykonania wynikają przeważające cechy właściwe dla umowy o świadczenie usług, byłoby niezgodne z właściwością stosunku prawnego. Wola stron nie może zmieniać ustawy i tym samym strony nie mogą nazwać umową o dzieło takiego zobowiązania, którego przedmiotem nie jest dzieło w rozumieniu art. 627 kc.

Na gruncie niniejszej sprawy w istocie łączący strony stosunek prawny należał do kategorii umów o świadczenie usług, a nie rezultatu (umowa o dzieło). W sytuacji zatem, gdy przeważające cechy stosunku prawnego wskazują na świadczenie usług przez zainteresowanego, a jednocześnie strony zakwalifikowały wiążącą je umowę, jako umowę o dzieło, Sąd uprawniony jest do badania natury tegoż stosunku i w konsekwencji ustalenia, z jaką umową mamy do czynienia.

Sporne umowy nie były umowami o dzieło z uwagi na to, że przedmiot umowy nie stanowił konkretnego, indywidualnie oznaczonego, pewnego rezultatu - dzieła. W ocenie Sądu stronom umowy nie chodziło o rezultat, ale o same usługi, polegające na dokonywaniu przez zainteresowanego określonych prostych czynności faktycznych polegających na obieraniu cebuli, a odpłatność była uzależniona od ilości kilogramów obranej cebuli.

Konsekwencją ustalenia, że strony wiązała umowa o świadczenie usług a nie umowa o dzieło jest stwierdzenie obowiązku ubezpieczenia wobec osoby wykonującej pracę na jej podstawie. Nie było bowiem sporne, że w okresach wskazanych w decyzji J. W. wykonywał prace na rzecz odwołującej Spółki uzyskując wynagrodzenie w wysokości określonej w decyzji.

W świetle przepisów art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2017.1778-j.t.) ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają obowiązkowo osoby fizyczne, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia oraz z osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4. W świetle ust. 4 osoby określone w ust. 1 pkt 4 nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli są uczniami szkół ponadpodstawowych lub studentami, do ukończenia 26 lat.

Ubezpieczeniu temu osoby te podlegają od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy – art. 13 ust. 2 ustawy.

W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił, że J. W. zawierał umowy z odwołującą Spółką o świadczenie usług polegających na obieraniu cebuli, były to umowy ustne, w których nie wskazywano konkretnego dnia rozpoczęcia i zakończenia umowy bowiem kiedy i w jakim wymiarze umowa ta będzie wykonywana zależało do samego zainteresowanego. Nie budzi jednak wątpliwości, że w okresach wskazanych w decyzji J. W. świadczył pracę w ramach tej umowy i w tym czasie podlegał jedynie ubezpieczeniu społecznemu rolników. W tych okolicznościach stwierdzić należy, że J. W. w okresach wskazanych w decyzji podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu), a zaskarżona decyzja jest zgodna z przepisami i brak jest podstaw do ich zmiany.

W myśl art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek w takim przypadku stanowi przychód uzyskany z tytułu wykonywania umowy zlecenia, a w toku postępowania żadna ze stron nie kwestionowała wysokości przychodu przyjętego przez organ rentowy jako podstawa wymiaru składek w poszczególnych miesiącach, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 108 kpc w związku z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U.2015.1804).

SSO Elżbieta Majewska